

[Rosing.]

skuddet vil være en lettelse, der mærkes. Dette kunne tænkes som en engangsbevilning afholdt på finansloven for 1974-75, inden landsrådet og staten — ifølge byrdefordelingsudvalgets forslag — bekoster børnetilskuddet med henholdsvis 60 og 40 pct. fra og med 1. januar 1975.

Rosing (Grønland):

Det spørgsmål, jeg stiller til ministeren for Grønland, kan opfattes som værende i modstrid med de bestræbelser, der udfolder sig i disse dage i retning af besparelser på statsbudgettet. Ikke desto mindre finder jeg det ganske nødvendigt at rejse spørgsmålet, og der er vigtige grunde hertil.

Det er almindeligt kendt, at lønningerne til den indfødte befolkning i Grønland er meget lavere end lønningerne hernede. Der til kommer, at der har været megen arbejdsløshed i de seneste år i byerne. Torsken forsvinder fra vore farvande. Både indførte og grønlandske levnedsmidler stiger i pris meget hurtigt. Kort og godt, alle livsomkostninger stiger meget hurtigt. Mange grønlandske familiers økonomiske byrder bliver tungere og tungere hvert år.

En hurtig lettelse, der kunne tænkes, ligger i forhøjelse af børnetilskuddet. Børnetilskuddet i Grønland, 200 kr. om året, indtil barnet fylder 14 år, har aldrig været reguleret siden indførelsen af det i 1964. I forhold til børnetilskuddet her i landet er ydelsen i Grønland 8 gange mindre, selv om behovet er meget større end hernede.

Jeg spørger derfor vores minister: vil ministeren overveje at foresætte forslag om ændring af loven om børnetilskud i Grønland, således at børnetilskuddet til grønlandske børn forhøjes med virkning fra 1. april 1974?

Ministeren for Grønland (Holger Hansen):

Grønlands landsråd har i 1971 stillet forslag om en forhøjelse af børnetilskuddet med 60 pct. svarende til prisstigningerne siden 1964. Landsrådet har endvidere foreslået, at aldersgrænsen forhøjes fra 14 til 16 år. Ændringen ville på årsbasis medføre en merudgift på ca. 3,5 mill. kr., der efter gældende regler skal finansieres af staten.

Ministeriet har svaret landsrådet, at udgifterne må holdes inden for den givne be-

villingsramme, det vil sige, at udgifterne til andre formål i så fald må nedskæres tilsvarende. Landsrådet har derefter meddelt, at man arbejder med at udarbejde et forslag om en børnetilskudsordning, der gør tilskuddet afhængigt af familiens indkomster, men et sådant forslag er endnu ikke fremkommet.

Det vil efter min opfattelse være særdeles vanskeligt at nedskære udgifterne til andre formål, og jeg mener derfor, at det vil være rigtigst, at en forhøjelse af tilskuddet til børnefamilierne afventer gennemførelse af opgave- og byrdefordelingsudvalgets betænkning, hvorefter landsrådet fra 1. januar 1975 skal dække 60 pct. af udgifterne.

Disse to ting, altså landsrådets overvejelser om en anden form for børnetilskudsordning og dette, at vi pr. 1. januar 1975 — såfremt forslagene i øvrigt kan tiltrædes i landsrådet og bliver vedtaget af folketinget — går over til en ny fordeling af udgifterne til sociale formål, heri indbefattet børnetilskuddene, er årsag til, at jeg mener, det er mest hensigtsmæssigt, at vi afventer forhandlingerne om disse problemer.

Rosing (Grønland):

Jeg er ked af, at jeg ikke kunne sige tak til ministeren for svaret. Selvfølgelig skal man spare, hvor man mener der er mening i og grundlag for at spare. Men der er dog bevillingsområder som dette, hvor man må forstå, at en lempelse skal der til, så at det kan lysne lidt i den økonomisk meget grå hverdag hos mange familier i Grønland. Jeg er ganske overbevist om, at det forslag, jeg har stillet, er 100 pct. bakked op af de folkevalgte i Grønland.

Tilskuddets utilstrækkelighed illustreres måske bedst ved, at jeg citerer et landsrådsmedlems bemærkning herom:

„Den kvartalsmæssige ydelse rækker kun til at købe én sko for, så man må vente til næste kvartal med at købe den anden sko, så det bliver et par — men så er den første allerede slidt op.“

Jeg er ikke helt sikker på, om man kan nå at gennemføre byrdefordelingsforslaget ved lovgivning i år, så det kommer til at gælde fra den 1. januar 1975. Det er slet ikke sikkert. Derfor mener jeg, at ministerens svar er utilstrækkeligt. Jeg vil derfor bede ministeren om at overveje sagen endnu en gang.